

Sanctus

- et magasin, som beskriver liberal katolsk kirke

Nr. 23 — juni 2013

liberal katolsk kirke i Danmark

Maria Magdalene Kirke, Nordsjælland

Ansvarshavende præst og menighedsrådsformand:

Birgit Adelsteen Ljungdahl
Hansensvej 10, 1.tv., 3400 Hillerød
Tlf: 6131 9193; mail: birgit@lkk-dk.dk

Præst:

Kenneth Christensen
Egegårdsparken 5, 4000 Roskilde
Tlf: 7227 6727; mail: kenneth@lkk-dk.dk

Sankt Gabriels Kirke, Aarhus

Ansvarshavende præst:

Mogens Blichfeldt
Randersvej 90, Bendstrup, 8544 Mørke
Tlf: 8699 7707; mail: mogbli@lkk-dk.dk

Menighedsrådsformand:

Dorte Abildskov
Skjoldborgsvej 3, Selling, 8370 Hadsten
Tlf: 2972 4284; mail: dorte@lkk-dk.dk

Kasserer:

Finn Andersen
Skjoldborgsvej 3, Selling, 8370 Hadsten
Tlf: 2972 5030; mail: finn@lkk-dk.dk

Sankt Maria Kirken, Aalborg

Ansvarshavende diakon:

Karin Joy Wolff
Holmevej 6, 9490 Pandrup
Tlf: 4059 4440; mail: karin@lkk-dk.dk

Center Skt. Rafael, Midtjylland

Ansvarshavende præst:

Heinrich Nielsen
Roevej 6, 8643 Ans By
Tlf: 2625 1848; mail: heinrich@lkk-dk.dk

Center Skt. Mikael, Fyn

Ansvarshavende præst:

Natascha Høyer
Walkendorffsvej 88, 5700 Svendborg
Tlf: 2238 8244; mail: natascha@lkk-dk.dk

Helligåndskirken, København

Ansvarshavende biskop:

Uffe Børjesen
Knudsskovvej 73 B, 4760 Vordingborg

Menighedsrådsformand:

Susanna Bang
Galgebakken Neder 10-7, indg. B, 2620 Albertslund
Tlf: 5170 7034; mail: sbang@comxnet.dk

Kasserer og øvrigt menighedsråd:

Simone Andersen
Brumleby 103, 2100 København Ø
Tlf: 8161 9320; mail: simone.andersen@comxnet.dk
Rita Frim
Voldparken 9, 2700 Brønshøj
Tlf: 6019 7537

Center Skt Knud, Sydsjælland Regionalbiskop for Danmark

Uffe Børjesen (se ovenfor)

Foreningen liberal katolsk kirke i Danmark

Bestyrelse:

Kenneth Christensen, formand (se ovenfor)
Simone Andersen, kasserer (se ovenfor)
Susanna Bang (se ovenfor)
Birgit Adelsteen Ljungdahl (se ovenfor)

Sanctus:

Sanctus udgives af foreningen liberal katolsk kirke
i Danmark.

Bladet udkommer tre gange årligt:
februar, juni og oktober.

Indlæg sendes til ansvarshavende redaktør Simone
Andersen, simone.andersen@comxnet.dk

Artiklerne udtrykker forfatterens holdning

Kirkens webadresse:

www.lkk-dk.dk
Her kan tidligere numre af Sanctus læses.

Leder

Af Simone Andersen.

Vi er nu nået halvvejs gennem kirkeåret. Vi har lagt den aktive del heraf bag os og med sommerens komme går vi ind i den reaktive og mere stille del af kirkeåret, der giver os mulighed for at fordøje og integrere de mægtige energier, som blev os til del i de store højtider. En af de festdage vi sjældent får fejret i denne del af året er Corpus Christi, søndagen efter trinitatis (2/6 i år), der er fejring af indstiftelsen af den Hellige Nadver. Derfor har jeg valgt en forside, der illustrerer denne fest.

Det er med stor glæde vi i dette nummer af Sanctus kan fortsætte artikelserien om den indre side af de kristne højtider, der startede i Sanctus nr. 21 og omhandler den indre side af kirkens største højtid, Påsken. Jeg har besluttet, at bringe resten af beskrivelsen af påskehøjtiden i dette nummer, for at bevare

helheden og overblikket, selvom det fylder en del i dette blad. Karin Joy Wolff har bidraget med en artikel om de 2 fraktioner af LKK, der virker i Danmark.

Man kan henvende sig til Gud på mange måder. I dette nummer bringes den aramæiske himmelbøn. Oversat fra aramæisk af Lars Muhl. Det er en stor glæde at kunne meddele, at Liberal Katolsk kirkes hovedværk ”The science of the sacraments” af C.W. Leadbeater nu er oversat til dansk og udgivet på Cd-rom., som kan købes ved henvendelse til foreningens formand Kenneth Christensen. Tillykke til os alle med denne begivenhed, der åbner mulighed for et dybere studium af den indre side af kirkens tjenester for langt flere mennesker.

Alle ønskes en god sommer

LKK og LKK, 2 forskellige kirker, eller kun én?

Af Karin Joy Wolff

For snart 100 år siden, opstod liberal katolsk kirke (LKK), efter løsrivelse fra den gammelkatolske kirke. Kernen var ønsket om, at kunne tjene Gud, på en mere liberal måde og i større overensstemmelse med kærlighedsbudskabet, idet LKK dengang som nu, har bestræbt sig på at formidle, at alle er Guds børn og ingen behøver frygte for at blive straffet eller kasseret af Gud.

LKK ønskede også at bevare de energifyldte ceremonier, hvor vi i samarbejde med devaer skaber god energi til gavn og glæde både for jorden og for den enkelte person.

Til fælles med den gamle katolske kirke havde LKK dengang, ideen om, at kvinder ikke kunne blive præster. Tiderne ændrede sig, og på et tidspunkt begyndte der også i LKK at opstå tanker om, at kvinder selvfølgelig også kunne være præster. Jeg vil ikke bruge spalteplass, på de mange sære krumspring, der var undervejs i dette, men det var faktisk tæt på i 1976 at blive vedtaget af bispesynoden i den oprindelige LKK. Men gamle tider, gamle traditioner og gamle trosforestillinger er ikke sådan lige at udrydde, og stærke kræfter arbejdede for at bevare de gamle regler, og man kan

bestemt sætte spørgsmålstejn ved måden det foregik på. Denne konfliktfyldte proces medførte, at der rundt omkring i verden var kirker, der løsev sig, og dannede nye fraktioner af LKK. Det har været en proces over tid, og den har været svær, omkostningsfuld og til tider ubehagelig for de implicerede, for som med alle andre konflikter, så sker det, at de grimme sider i mennesker bringes frem. I begyndelsen af det nye årtusind kom der nye brud i LKK, og de ramte også Danmark. Det var en hård proces. Det er nok naturligt, at man ikke råber konflikter ud for alle vinde, så det var ikke alle menige medlemmer af LKK, der hørte om det, idet det meste foregik på kleresiets ”niveau”. Men det var ikke en smuk proces, og der kom dybe sår og vores kirke knækkede over i to, her i Danmark, såvel som i andre dele af verden af verden.

Hovedparten af den danske del af LKK, sluttede sig til den nye gren, hvor kvinder og mænd sidestilles helt. Hvad er så egentlig basis for den gamle regel, at kvinder ikke kan være præster?

En stor del af grundlaget for organiseringen af vores kirke hviler på de clairvoyante iagttagelser,

som Charles W. Leadbeater lavede, i tiden omkring 1. verdenskrig. Når man læser *Læren om sakramenterne*, så er det dog ikke et emne, der just er blevet kulegravet. Leadbeater skriver faktisk kun få linier om dette: *"Det almindelige svar fra kirken er med de gamle ord: 'Vi har ikke en sådan tradition — ingen af Guds kirker', formentlig styrket ved mindet om, at Kristus angiveligt udelukkende havde udvalgt sine tolv apostle og sine 70 prædikanter blandt mænd.*

Dette er et argument med en vis kraft, men den studerende kan tilføje en yderligere faktor — at denne særlige type magi ikke er egnet til at virke gennem en kvindelig organisme."

Et argument som, at Kristus valgte mænd, til sine disciple og prædikanter, er i mine øjne ret tyndt, når man ved, at han levede på en tid, hvor der ikke var noget sært i at fx Paulus kunne citeres for, *"at kvinder bør tie i forsamlinger"*. Og kvinderne i datidens jødiske samfund blev ikke opfattet som selvstændige juridiske individer. Kvinder *tilhørte* altid en mand — enten deres far eller ægtemand. Så det ville alt andet lige, nok ikke have været hverken praktisk, funktionelt eller godtaget, hvis Jesus havde valgt kvinder. Så ja, vi

ved, at de personer, som Jesus udpegede, var mænd, men det er i mine øjne, helt ubrugeligt som argument for, at kun mænd kan være præster.

Og så fortsætter Leadbeater i øvrigt med at sige, at *"denne særlige type magi ikke er egnet til at virke gennem en kvindelig organisme."* Og det har vi så hans ord for, og intet andet.

Og ja, det er jo lidt problematisk, for eftersom vores kirker i høj grad bygger på netop Leadbeaters udforskning af energien i og omkring vores kirker, så er vi naturligvis ikke glade for at stille spørgsmålstegn ved hans ord. Men det er samtidig naivt og urimeligt at forvente af nogen, ligegyldigt hvem, at de skulle kunne levere noget, der var 100 % skudsikkert. Alle, også Leadbeater, er på jorden for at lære, og må derfor som udgangspunkt stadig kunne tage fejl. Men Leadbeater selv, giver os dog senere i *Læren om sakramenterne*, en anden tankegang, vi kan lade os inspirere af.

Han siger: *"Der bliver ofte spurgt, om ordination af en kvinde har gyldighed. Som kræfterne nu er indrettet til uddeling gennem præsteskabet, ville de ikke fungere tilfredsstillende gennem et kvinde-*

ligt legeme. Det er imidlertid ganske tænkeligt, at den nuværende ordning ville kunne ændres af Herren selv. Det ville uden tvivl være let for ham, hvis han ville, at tilpasse forholdene i den katolske model på en sådan måde, at en kvindekrop på fyldestgørende måde kunne beskæftiges med arbejdet.”

Og det er så netop det, som mange af os mener, der er sket. Tiden har ikke stået stille og verden og mænd og kvinder er meget anderledes nu, end de var på Leadbeaters tid.

Den daværende ordning, er (tro vi) nu ændret af Herren selv. Og ja, det har vi heller ingen beviser for. Men er vi ikke i virkeligheden netop en gruppe mennesker, hvis livsfilosofi og overbevisninger ikke er afhængige af beviser?

Personligt har jeg nu altid ment, at kvinder også udmærket kunne have været præster, i LKK, før i tiden. Jeg tror ikke selv på, at det overhovedet nogensinde har været et energimæssigt problem, og jeg husker endnu, hvor meget jeg indvendigt morede mig, da en person fra LKK, for mange år siden, med oprigtig stemmeføring, fortalte mig at ”uha, det kunne lave et skrækkeligt rod i kvinders hormoner, hvis de celebredede, de kunne endda risikere at få skæg mm”. Hvor den myte er opstået henne, er der vist ingen der

ved, men vi er mange, der har hørt den sjove teori.

Men jeg er da også helt afklaret med, at jeg jo heller ikke kan være 100 % sikker på noget, det ER jo muligt, at kvinder ikke tidligere har kunnet fungere godt som præster. Jeg ved det ikke med sikkerhed, og min påstand er her kun, at det ved ingen af os med sikkerhed. Men uanset hvad, så har vi ikke grundlæggende andet end et par menneskers ord for, hvordan det var, da LKK opstod. Og de samme mennesker, har altså også ment, at den lille detalje kunne Kristus naturligvis ændre, hvis han ville.

Den gamle fraktion af LKK, eksisterer stadig og den er her i Danmark og Sverige repræsenteret af bl.a. biskop Bertil Mebius-Schröder. Den har et par aktive kirker i Danmark, på Sjælland med præst Niels Diderik, og for nylig er der etableret en i Sæby, Nordjylland, hvor diakon Per Hundrup har det praktiske ansvar.

Og hvad betyder det så, at der faktisk er 2 fraktioner af LKK, er det ikke den samme kirke og den samme Gud? Og kan det ikke være lige meget?

Jo, personligt er jeg sikker på, at alle kirker, alle religioner, refererer til den samme Gud. Og jeg kan kun forestille mig, at ceremonier i

andre udgaver af LKK, uanset hvor i verden de måtte finde sted, er lige så smukke og gode, som det vi kender fra vores gren af LKK. Men jeg tror også på, at når man vælger at deltage eller ikke deltage i noget, så er man samtidig med til at manifestere en tankeform, den tankeform, som er vævet sammen med den aktuelle handling. Personligt ville jeg aldrig selv kunne deltage helhjertet et sted, hvor jeg på forhånd er udelukket fra at blive præst, bare fordi jeg er kvinde, HELLER ikke selv om jeg så ikke ønskede at blive præst.

Men jeg synes også, det er både dumt og trist, hvis en kirke så lille som vores, ikke kan finde ud af at være sammen om det, vi trods alt er enige om: at alle er lige for Gud, at vi alle er søskende, og at vi gerne vil arbejde for at kanalisere lys til jorden og dens mennesker.

Jeg har derfor selv taget kontakt til en repræsentant for den anden udgave af LKK, i håb om dialog og måske vi endda kunne finde ud af at samarbejde.

Udover, at jeg ønskede dialog, ville jeg også gerne have afklaret et rygte om, at den gren af LKK skulle være begyndt at acceptere, at også kvinder kan blive præster. For hvis de har ændret den opfattelse, kunne vi måske begynde en healingsproces.

Så vidt jeg har kunnet finde ud af, så er den dansk/svenske udgave af LKK på vej til nu også at acceptere, at kvinder kan blive præster, og hvis det viser sig at være korrekt, ja, så er der, så vidt jeg ved, ikke længe ideologiske ting, der adskiller os.

I skrivende stund, er der dog stadig mange uafklarede nuancer. Begge fraktioner er bundet af en international organisation, større end vores lille lokale kirke, og vi er formelt bundet op på nogle regler.

Efter den samtale jeg nu har haft, må jeg konstatere, at der er gode ønsker på begge sider, men ingen af os aner, hvad der måtte være af organisatoriske problemer i det. Og der har — i det mindste tidligere — været problemer med at deltage ved hinandens altre. Som almindeligt menighedsmedlem kan man naturligtvis altid deltage hvor man vil. Men kleresiet er mere bundet op på internationale regler. Men måske finder vi muligheder, længere fremme.

Men kirker består også af mennesker, og undervejs i skilsmissemisken var der mange, der blev såret, mange der mistede tillid eller glæde i en eller anden sammenhæng. En del af de dengang implicerede er nu døde, men der er stadig aktive medlemmer på begge sider, der endnu mærker deres skrammer. Og hvis vi ikke tør erkende, at sårede følelser, og bristet tillid er stærke kræfter, som

man skal have respekt for og omgås med forsigtighed, så er man i mine øjne naiv. Hvis vi forsøger at bilde os ind, at nogen af os, er så mægtigt udviklede, så vi aldrig kunne komme til at sige eller gøre noget uheldigt, så er det også naivt. Og viljen til at turde kigge efter bjælken i eget øje er uendelig vigtig, *på begge sider*.

JEG tror, der måske kunne være en chance for, at de 2 kirker igen kan blive ét, MEN det vil kræve noget af *hver eneste af os, i begge kirker*, lige fra den menige kirkegænger, til den mest aktive celebrant.

Det vil kræve, at enhver af os, giver slip på ideen om, at det "var de andres skyld" og giver plads til "at alle var en del af det". Og vi må ALLE give slip på ideen om, at den ene kirke er mere rigtig end den anden, og være villig til at lede en måde at samle os på, som en enhed, og så det ikke bare bliver den ene, der også huser den anden. Og enhver af os, må stræbe efter, *aldrig mere* at videregive utidig kritik af nogen af kirkens personer. Hvis ikke vi alle *ihærdigt* anstrenger os for at hæve os over fortiden, og virkelig omhyggeligt, fokuserer på at skabe en fredfyldt fremtid, hvor vi samles om det, vi alle holder af, så

vil det ikke lykkes. Og en mere sand spirituel proces, kan man vel for øvrigt næppe ønske sig.

Personligt håber jeg, at vi kan samles. Som *summen* af de 2 fraktioner. Men jeg ved godt, det nok vil være en proces over tid, og jeg har stor respekt for, at menneskelige følelser er en stærk energi.

Jeg kan se muligheder for os, muligheder som jeg håber, vi kan og vil bruge, men det vil altså fordre, at enhver af os, hver eneste af os, passer godt på, ikke at "komme til" at fodre gamle konflikter og anstrenger os for at se det, der kan samle.

Jeg har ikke noget hastværk, men vil gerne være med til at bane vej for en samling under forudsætning af, at vi alle er ligeværdige, uanset køn, og uanset om vi har brugt vores energi i den ene eller anden fraktion. Så måske en dag, de 2 igen kan blive 1.

Her i år blev LKK i Danmark officielt godkendt, hvilket betyder, at vi i dag kan vie med juridisk gyldighed, mens den dansk/svenske ikke har den mulighed. Og det er jo en ting, vi har ønsket os meget. Og den status af godkendt, skal vi værne om og glæde os over. Måske vi også kan komme til at glæde os over healing af gamle skrammer.

For enhed blandt de kristne

Herre Kristus, du som bor i alle menneskers hjerter, og som har befalet os at elske hverandre, se i nåde til os, at vi lægger os den ulykkelige adskillelse af dem, der beken-der deres tro på dig, alvorligt på sinde. Hjælp os at bortlægge al snæversynethed og fordom, al stolthed og hjertets hårdhed, alt, som kan hindre os i at forstå vore brødre, at vi må leve i en ånd af enhed og samdrægtighed og ved vore mange evners forskelligartethed må forherlige dit hellige navn. — Sv. Amen.

Den aramæiske Himmelbøn

Himmelske ophav
Du, som er overalt
Helliget være dit navn
Komme Dit Rige
Ske din vilje
Her og nu i al evighed.
Fyld os med din nådes kraft
Og løs os af de bånd vi binder hinanden med.
Led os ud af fristelse: befri os fra os selv
Og giv os styrke til at være ét med dig.
Lær os tilgivelsens sande kraft at kende
Og lad vore fremtidige handlinger
Vokse frem af dette hellige øjeblik.
Amen.

Den indre side af de kristne højtider — påsken

Af CW Leadbeater — oversat af Bent Christensen

Den første halvdel af året (fra advent og jul til pinsedag) fremtræder som en aktiv, begivenhedsfuld del af Sol-livet; og de efterfølgende seks måneder er helliget praktisering og bevaring af, hvad vi har lært. Vi kommer derfor ind i forholdsvist rolige vande til Trinitatis, søndag efter pinse. Her forløber alt roligt med kun få faste større højtider, hvoraf ingen er knyttet til Kristi livshistorie, som også er Solgudens liv. I alle beslægtede religioner fødes Solguden altid midt i vinteren umiddelbart efter den korteste dag. Solguden bliver født den 24. december når stjernebilledet ”Jomfruen” står over horisonten. Derfor siges det, at guden fødes af jomfruen; og efter fødselen, når solen har hævet sig op på himlen, fremstår stjernetegnet jomfruen som symbol på den ubesmittede, uplettede og himmelske jomfru. Vi ser således, at der er et strejflys om beretningen af den ubesmittede undfangelse, der ikke blot findes i vores religion, men også i mange andre ældre trosretninger.

Solguden genfødes, fordi den korteste dag på de nordlige breddegrader er passeret. Gennem flere måneder er dagene gradvis blevet kortere, som om Solguden var blevet besejret af mørket; men nu er denne formindskelse blevet overvundet, og guden begynder at genvinde sine kræfter, og natten viger langsomt for den nye kraft. Solguden må dog stadig passere gennem vinterens storme og prøvelser, og det er derfor Solguden i den første del af sit liv i alle religioner altid er omgivet af modgang, sorg og vanskeligheder. Krishna led meget under forfølgelse, og måtte som barn skjule sig blandt kvægpasserne, fordi kongen stræbte ham efter livet. Herren Jesus blev forfulgt af Herodes, der forsøgte at dræbe ham. Vi finder den samme tråd løbe gennem alle beretninger om Kristi liv i alle religioner. Tusinder af år tidligere hører vi også om Osiris, der blev sønderlemmet og tilintetgjort af Set. Først herefter blev han igen samlet og genopstod. I det gamle Ægypten sørgede folket over den døde Osiris på samme måde, som visse kristne i dag sørger over Kristi død langfredag, og de giver udtryk for stor glæde gennem fester, der symboliserer en samling af det, der tidligere har været adskilt, lige-

som vi nu glæder os i påskens højtid. Disse gamle religioner belærte alle om de samme sandheder, som vi lærer om i dag. Der er kun én sandhed, selv om den kan være mangesidet; og fremstillingen heraf i de tidlige tider var ikke så meget anderledes end det, vi oplever i dag.

Vinterens storme og prøvelser er store, men Solguden overvinder dem alle, og hans styrke vokser hele tiden i takt med, at dagene bliver længere frem mod forårsjævndøgn. Ved dette jævndøgn bliver dag og nat lige lange over hele verden; og herefter krydser solen linjen, der betyder, at dagene på den nordlige halvkugle stadig bliver længere, og sejren over nattens guder sikret. Solguden hæver sig triumferende og opstiger i himlene; modner kornet og frugterne - nedsender sin kraft heri for at give substans og for her igennem at blive æret af sine tilbedere. Vi må alle hver til vores tid gennemgå den lidelse, der symboliseres gennem korset. Vi må alle lære helt at sætte os selv til side for at hjælpe andre, men vi vil også alle opleve påskens glæde, genopstandelsen, sejren og triumfen over stoffet. Det står tilbage som en evig og strålende sandhed. Sejren, som mennesket opnår over den lavere natur, er noget, som hvert kristent menneske må hente gennem sit liv. Der må komme et tidspunkt i livet, hvor mennesket til sidst triumferer

over det lavere stof og hæver sig ud af syndens og uvidenhedens mørke og ind i visdommens lys i et højere og renere liv.

Påskan er derfor ikke blot en mindefest for noget, der fandt sted for længe siden; den er virkelig en festligholdelse og et udtryk for taknemmelighed over den sejr, som mennesket har vundet, er ved at vinde og vil vinde gennem tiderne over alt, som er lavere og mindre udviklet. Der findes en guddommelig gnist i os alle. Kristus sagde: ”I er guder; I er alle børn af den Allershøjeste”. I hver eneste af os er denne guddommelige gnist det sande menneske, og denne gnist manifesterer sig på det lavere plan af menneskets sjæl. Dette lavere plan henvender sig til endnu lavere planer af personligheden, der er det, vi på det fysiske plan kalder for Selvet. Vi er blot en lille bitte del af en del af den enestående virkelighed. Det, som vi oplever af os selv hernede, kan sammenlignes med kimen til fremtidens storhed, men hver af os er også en sjæl - ja, mere end det - vi er en ånd; den guddommelige ånd som langsomt, langsomt afdækker sig selv; som langsomt

udvikler de egenskaber, gennem hvilke den kan komme til udtryk, så mennesket kan begynde at erkende denne ånd for det, den er. For øjeblikket brænder gnisten svagt, og vi er blot foran begyndelsen til den højere del af vores udvikling. Det, at vi fremstår som mennesker, er en stor sejr, som vi allerede har vundet. Vi har passeret gennem alle de lavere trin; mineralriget, planteriget, dyreriget i forgangne tidsaldre. Vi er nået frem til menneskeheden. Vi er blevet forenet med Faderen og har udviklet sjælen; og denne sjæl må nu vokse og ekspandere. På samme måde som personligheden må blive ét med sjælen, således må sjælen også blive ét med den guddommelige gnist, som den repræsenterer; og den guddommelige gnist fejrer herefter senere tilbage ind i den evige flamme, som den er en del af, - og Gud er i alt overalt. Hvert trin i denne udvikling er en sejr; hvert trin af denne udvikling er i sin dybeste betydning en genopstandelse – en opstigning fra det lavere til det højere. Kristi liv er prototypen på livet hos hver eneste af hans efterfølgere. Også vi må passere gennem disse trin, de etaper og indvielser, som Kristus har passeret gennem. Gennem hele ugen må vi sammen med Ham lide al sorgen og smerten – en formelig korsfæstelse af alt, som synes af værdi for mennesket. Den, der holder ud til enden; den, der passerer gennem denne prø-

ve og består, for ham bliver påskens herlighed åbenbaret, og han vil vinde en sejr, der gør ham til mere end et menneske; som hæver ham til planet for Kristi ånd. Denne sejr skal vindes af hver eneste af os, og når vi takker Gud for påskens højtid, takker vi samtidig for denne enestående mulighed og for, at der allerede nu findes mange, som har forstået og set denne mulighed. Det er rigtigt, at vi kun oplever få af disse mennesker, for de der opstiger til en sådan højde, holder sig afsondret fra det almindelige menneskelige liv, hvilket er en nødvendighed for dem. Deres mål er så forskelligt fra det almindelige menneskes, at det nødvendigvis også må betyde, at deres liv vil være anderledes.. Det er vanskeligt for dem at nå deres mål, når de samtidig skal være en del af den travle verden. Der findes dem - selv efter at de har nået dette høje mål - der har behov for at hjælpe andre i deres arbejde her på jorden; men i så fald vil de leve et meget anspændt liv, der kan byde på mange prøvelser. Det kan ikke være et liv i lykke i ordets almindelige betydning, selvom det altid er et liv, der rummer åndelig og indre lykke, fordi der findes en glæde, som intet jordisk kan røre. Ingen modgang, ingen smerte og ingen lidelser på jorden kan påvirke foreningen med Gud, som sådanne mennesker har opnået, og selvom deres liv hernede kan være fyldt med nok så megen

smerte, anstrengelse og kamp, er herligheden dog langt større end noget ord kan beskrive – og de midlertidige jordiske plager for disse mennesker er for intet at regne i forhold til den langt større herlighed.

Det er denne mulighed, som vi takker Gud for; og som jeg tidligere har sagt, takker vi ham også for, at der er mange, som når målet og herigennem viser os andre, at også vi har mulighed for at nå lige så langt. Når eksempler på store helgener eller mægtige engle præsenteres for os, er jeg somme tider bange for, at det hele virker for urealistisk og umuligt for os mennesker. Vi føler måske ”Ja, det er udmærket, når der er én, der når disse højder, men hvad med os andre, der befinder os så langt derfra – så mange tidsaldre bagud?” Alligevel er det sådan, at alle de, der kan se de højere niveauer. Alle, der kan se trinene på livets stige over os og under os, er samstemmende i deres udtalelser om, at de kan se mennesker stå på hvert eneste af trinene, og at de, der står på trin så langt over os, at de i deres viden og gennem deres kraft synes at fremtræde som guder for os, fortæller os, at det ikke var længe siden, at de stod, hvor vi nu står; og at vi, hvis vi er standhaftige, ubetinget og uden tvivl også vil komme til at stå, hvor de nu befinder sig.

”**N**år Kristus er opsteget, skal vi andre også opstige” var det gamle argument, og det er sandt på mange måder. Da Kristus har besejret ondskaben, fordi han hævdede sig over stoffet, har andre også været i stand til at følge ham og gøre det samme; og fordi de har gjort det, skal vi også gøre det. Påsken er en enestående virkelighed for hver af os - som den også var det for Ham. I julen synger vi ikke blot om ihukommelse af sejren i forbindelse med Kristi fødsel - vi synger også om en personlig mulighed. Det var ikke blot billedlig tale, da vi sagde: ”Os er et barn født, os er der født en søn”. Hver eneste af os har muligheden, og vi bør føle, at med storheden i genopstandelsen i påsken og gennem det godes mægtige sejr over det onde, er muligheden en absolut og aktuel virkelighed for hvert eneste menneske. Muligheden er ikke noget, der er langt borte og udenfor rækkevidde, og som måske eller måske ikke kaster sin herlighed på os, men derimod et tydeligt skridt som hvert menneske her eller andre steder vil tage i fremtiden; en virkeligt ting, som vi med sikkerhed kan se frem til som noget, vi vil nå.

Nogle mennesker vil nå frem ret hurtigt; nogle vil være længere tid om at nå frem - det bestemmer vi selv. Vi kan fremskynde eller opsætte vores rejse frem mod dette strålende mål, men vi kan ikke sætte os udenfor udviklingens vej for altid. Uanset hvad vi gør, kan vi ikke undgå vores endelige sejr. Der findes mennesker, som vi vil betegne som onde, hvilket betyder, at de har strejket om langt borte fra den direkte vej til Gud. De er onde, fordi de er tåbelige og uvidende, fordi de ikke forstår, men uanset hvor langt de end må være kommet bort fra den store vej, vil de vende tilbage til den, for det er, hvad Gud havde bestemt for dem fra begyndelsen af. De vil muligvis vende ryggen mod lyset; de vil måske forsinke deres fremfærd, men påvirkningen fra De Stores vilje vil bringe dem tilbage på vejen før eller siden; og de, der nu er uvidende, må lære sandheden om Gud. De, der sidder i mørke skal føle lyset; de, der for øjeblikket føler sig som i Gethsemane Have; de, der føler, at de lider under prøvelser – også de vil opleve storheden i påskens sejr, det godes fuldstændige sejr over det onde. I Hans genopstandelse ser vi alvoren i vores egen. Fordi Logos selv er nedgået i stoffet, har triumferet og er opsteget herfra. Fordi Kristus, den store Verdenslærer, også på samme måde har passeret gennem samme erfaring, er det helt sikkert, at hver

eneste af os, når tiden kommer til at udholde denne lidelse, da vil blive ført, som den førte Ham frem til genopstandelsens større storhed og endelige triumf – en triumf der er endelig, da den er baseret på erfaring. Den indviede véd, hvorpå han tror; og stoffet kan aldrig mere beherske ham igen, idet han har lært, at al stof og ånd er lige dele af Gud og ligeligt indeholdt i den guddommelige plan, der fører os frem til denne strålende sejr. Sejren består i at blive ét med Ham – ét med Ham der er i alt, overalt. Derfor er det en evig sejr; derfor gælder den for altid; derfor er der ingen tvivl og ingen tøven, for når vi er ét med Ham, *véd* vi. Da vil vi være som Ham, fordi vi ser Ham, som Han er; fordi vi virkelig véd, og derfor kan vi ikke falde tilbage.

De bibeltekster, der læses for os i påsken, kan vi vælge enten at betragte allegorisk eller som historiske begivenheder, der finder sted på det fysiske plan. Det står os helt frit at tro herpå eller ikke; men de fleste af os mener, at teksterne på en symbolsk måde indeholder en stor og mægtig sandhed. Derfor er påsken for os en strålende højtid; og derfor

fejrer vi den på enhver måde, vi kan. Derfor har vi sand glæde ved at udveksle den traditionelle påkehilsen med andre. Ligesom vi juledag tilønsker hinanden en glædelig jul, således hilste de første kristne også hinanden, når de mødtes, med ordene: ”Herren er opsteget”, og svaret hertil var: ”Han er virkelig opsteget”. Ikke fra den jordiske grav, men fra stof-fets grav; opsteget i sandhed og i en prægtig virkelighed – opsteget for stedse.

IHans sejr triumferer også vi, og i Herrens glæde fryder Hans kirke sig også.

Altret gøres rede til opstandelsesprocessionen påskelørdag

Foredragsrække

Maria Mysterier

Mysterium betyder en hemmelighed, og det er noget, der er skjult for vore fem sanser og for vor almindelige bevidsthed. Mysterier er gemt bag et slør af symboler, som findes i ord og sprog, i billeder, i figurer, i arkitektur, i musik, i farver. Bag symbolerne gemmer sig kundskaber og visdom om menneskets udvikling og om vor forbindelse med de indre verdener.

Maria anvendes som symbol for mange forskellige aspekter, f.eks. Maria som *Moder Jord* eller det laveste stof-aspekt, Maria som *Sjælen* og Maria som *Verdensmoderen*, det højeste feminine guddommelige aspekt.

Maria er det store forbillede for os mennesker og viser ved sit eksempel idealet '*at være menneske*'. Hun er den første og den ypperste discipel, der undfanger Kristus-bevidstheden i sig.

Denne foredragsrække vil i ord, symboler og meditation give et indblik i forskellige aspekter og forståelser af Maria-skikkelsen.

Hvert foredrag vil behandle et eller flere aspekter, og hver gang vil vi tage et trin på den vej, som disciplen Maria gik fra det øjeblik, hvor hun undfanger Kristus i sig og frem til hun bliver kronet i himlen.

Foredragene vil hænge sammen, men vil kunne høres og opleves enkeltvis. Forud for foredragene vil der være sangmesse kl. 11.00.

- Arrangør:** Maria Magdalena Kirken, LKK Hillerød
Sted: Hansensvej 10 1.tv, Hillerød
Tid: 27. oktober 2013 kl. 13.30 -16.30 (første foredrag)
Pris: Ikke fastlagt ved redaktionens slutning
Tilmelding: Birgit Ljungdahl
Tlf: 61 31 91 93
Email: birgit@lkk-dk.dk

Tilmelding senest d. 1. oktober. Man tilmelder sig ét foredrag af gangen.

Nyheder og program juni – september

Maria Magdalene Kirke, Nordsjælland

Hansensvej 10, 1.tv., indgang gennem gården, 3400 Hillerød

Konto: 0890 2121561

Nyt fra Maria Magdalenes Kirke

Så er det halve af året 2013 gået. Vi har nået meget. Vi deltog igen i år i nogle vidunderlig Påsketjenester i Århus, og vi siger tak for nogle vidunderlige dage med tjenester, oplæg og foredrag. Her i Maria Magdalenes Kirke har det været stille med tjenester hver anden uge og med foredrag af Kenneth Christensen om ”Kristendom og reinkarnation - kan disse to forenes”.

I efteråret har vi fået Else Marie Post til at komme og holde foredrag om Maria Mysterierne den 27/10 efter tjenesten. Det bliver den første del af en serie om dette emne. Anden del kommer til foråret. Det er i skrivende stund uvist hvor mange dele der vil blive.

Else Marie Post's bog om Maria Mysterierne kan nu købes via Maria Magdalenes kirke. Bogen koster 279 kr. + forsendelse.

Tjenesteliste

Sønd. d. 9. juni, kl. 11.00
Sangmesse, Grundlovsdag - en national festdag. Farve: hvid.

Sønd. d. 23. juni, kl. 11.00
Sangmesse, søndag i festugen for Skt. Alban, liberal katolsk kirkes værnehelgen. Farve: rød.

Tirsd. d. 2. juli, kl. 11.00
Sangmesse, Marias besøgelse. Farve: hvid.

Sønd. d. 7. juli, kl. 11.00
Sangmesse, 6. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: vedholdende tjeneste.

Sønd. d. 21. juli, kl. 11.00
Sangmesse, 8. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: visdom.

Mand. d. 22. juli kl. 11.00
Sangmesse, Skt. Maria Magdalene. Farve: hvid.

Sankt Gabriels Kirke, Århus

Lysets Hus, Posthusmøgen 11C, 8000 Aarhus C

Konto: 1551 2377195

Tjenesteliste

Sønd. d. 16. juni, kl. 11.15 Messe og helbredelsestjeneste, 3. søndag efter Trinitatis. Farve: hvid. Motto: Gud som englens hersker.

Sønd. d. 15. september, kl. 11.15 Messe og helbredelsestjeneste, 16. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: retfærdighed.

Sønd. d. 18. august, kl. 11.15 Messe og helbredelsestjeneste, søndag i festugen for Marias optagelse i himlen. Farve: hvid.

Kl. 13.00 *Som den 18. august*

Kl. 13.00 Frokost med efterfølgende information/åben dialog om messens indre betydning i liberal katolsk kirke med afsæt i bogen *Læren om sakramenterne* af CW Leadbeater, der netop er oversat til dansk

Sankt Rafaels Center, Midtjylland

Roevej 6, 8643 Ans By

Nyt fra Sankt Rafaels Center

Fra efteråret holdes der en messe her i Ans den første søndag i hver måned

Alle er velkommen

Adresse:

Heinrich Nielsen
Roevej 6, 8643 Ans
telefon 26 25 18 48
mail heinrich@lkk-dk.dk

Ring eller skriv og dig forhør om kørselsvejledning.

Tjenesteliste

Sønd. d. 1. september, kl. 11.00 Sangmesse og helbredelsestjeneste, 14. søndag efter Trinitatis. Farve: grøn. Motto: hjertets fornyelse.

Sønd. d. 6. oktober, kl. 11.00 Sangmesse og helbredelsestjeneste, Sankt Frans Assisi, bekender. Farve: grøn. Motto: hjertets fornyelse.

Helligåndskirken, København

Brumleby 103, 2100 København Ø

Konto: 1551 2377195

Nyt fra Helligåndskirken

Det er endnu ikke lykkedes at finde lokaler til afholdelse af vore tjenester. Hvis du får kendskab til egnede lokaler i Københavnsområdet bedes du kontakte Susanna eller Simone i menighedsrådet. Indtil videre afholdes lægmandstjenester med uddeling af kommunion hjemme hos Simone.

Ring gerne i forvejen tlf. 8161 9320.

Tjenesteliste

Sønd. d. 16. juni, kl. 19.00

Vor Frue andagt, kompletorium og sangmeditation

Sønd. d. 18. august, kl. 19.00

Vor Frue andagt, kompletorium og sangmeditation

Sønd. d. 22. september, kl. 19.00

Vor Frue andagt, kompletorium og sangmeditation

Liberal katolsk kirke er en esoterisk gnostisk kirke, derfor er dens fortolkning af den hellige skrift ofte i disharmoni med den eksoteriske kirketradition, som lægger stor vægt på dogmernes ufejlbarlighed og på en formalistisk udlægning af skriftens ord. Hvor den eksoteriske kristne tradition lægger vægt på vort ødelagte forhold til Gud, lægger den esoteriske tradition vægt på Kristus i det enkelte menneske, sjælen eller bevidsthedens indre lys. LKK fremhæver det faktum, at vi alle er lysets børn, og vores indre lys er ét med kilden til alle lys. Vi lever derfor ikke i fortabthed, adskilt fra Gud, men er udødelige gnister fra Guds ild.

The Science of the Scaraments
CW Leadbeaters hovedværk om
liberal katolsk kirke
er nu oversat til dansk;

Læren om sakramenterne

og udgivet på cd-rom.

Den kan købes for 150 kr. ved henvendelse til

Kenneth Christensen

7227 6727 / kenneth@lkk-dk.dk

og indsættelse af beløbet på

konto 8411 4094608

